

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

6^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 11 Ιουλίου 2018 με την εξής σύνθεση: Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πρόεδρος και Εισηγητής, Κουρή Σταυρούλα και Πουλοπούλου Αγγελική, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 10-7-2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 642/11-7-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου

Κατά της αναθέτουσας αρχής «ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ», νομίμως εκπροσωπούμενης

Με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 4-7-2018 υπ' αρ. Α.Π./Β3.ε/Γ.Π./οικ 51154/4.7.2018 Απόφασης Γενικού Γραμματέα Υγείας και του πρακτικού της 7^{ης} συνεδρίασης της Επιτροπής Διαγωνισμού και κάθε άλλης προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης, καθ' ο μέρος απεκλείσθη η προσφορά του, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης προμήθειας αγαθού που προκηρύχθηκε με τη Διακήρυξη 1/2018 Ηλεκτρονικού Ανοικτού Δημόσιου Διαγωνισμού για την προμήθεια δύο (2) φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων βαρέως τύπου, την επισκευή τους και την προμήθεια των αναλωσίμων τους για τρία (3) έτη για την κάλυψη των αναγκών του φωτοτυπικού κέντρου του Υπουργείου Υγείας με εκτιμώμενη μετά ΦΠΑ αξία 98.000 ευρώ και 79.032,25 ευρώ άνευ ΦΠΑ, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ 18PROC002905021 την 3-4-2018 και στο ΕΣΗΔΗΣ την 3-4-2018 με συστημικό α/α 56303,1.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Πρόεδρο-Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο (με αρ. 22336142395809070059, ποσού 600,00 ευρώ), που φέρει την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, η κατατεθείσα την 10-7-2018 Προσφυγή στρέφεται αφενός κατά εκτελεστής πράξεως και συγκεκριμένα της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 4-7-2018 Απόφασης της αναθέτουσας περί περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών κατ' έγκριση του οικείου πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, καθ' ο μέρος έκρινε τον αποκλεισμό του. Αφετέρου στρέφεται απαραδέκτως και κατά του ίδιου του γνωμοδοτικού ως άνω πρακτικού που επικυρώθηκε από την παραπάνω πρώτη προσβαλλομένη εκτελεστή πράξη (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 173/2018). Ο προσφεύγων απεκλείσθη διότι κατόπιν διευκρινίσεων που κλήθηκε από την αναθέτουσα να υποβάλει ως προς την ασαφή εκ μέρους του επίκληση πλήρωσης της απαίτησης του κριτηρίου επιλογής του όρου 9.Β.1 της διακήρυξης περί τη χρηματοοικονομική και οικονομική επάρκεια και δη ως προς τη βεβαίωση πιστωτικού ιδρύματος για την πιστοληπτική του ικανότητα κατά ποσό ίσο με τον προϋπολογισμό άνευ ΦΠΑ της διακήρυξης, αφού είχε προσκομίσει με την προσφορά του σχετικό έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος το οποίο δεν μνημόνευε όριο χρηματοδότησης, εν τέλει δεν απέδειξε την οικεία πιστοληπτική του ικανότητα. Η δε Επιτροπή Διαγωνισμού έκρινε ότι μη νομίμως προσκόμισε εκτός των άλλων και το πρώτον βεβαίωση από έτερη πλέον τράπεζα ήτοι την EUROBANK δια της οποίας και κατά συνδυασμό με έτερη δήλωση της Εθνικής Τράπεζας που αποσαφήνιζε το περιεχόμενο της προηγουμένως προσκομισθείσας δήλωσης της τελευταίας, αποπειράται να αποδείξει την πλήρωση του όρου πιστοληπτικής ικανότητας με συνάθροιση των επιμέρους ποσών. Με τον μόνο λόγο της προσφυγής του

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

βάλλει κατά της ως άνω κρίσεως της αναθέτουσας, επί τη βάσει ότι προσκόμισε αφενός, το πρώτον με τις διευκρινίσεις του, άλλο έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος κατά το οποίο βεβαιώνεται πιστοληπτική του ικανότητα έως του ποσού των 50.000 ευρώ, αφετέρου νέα το πρώτον προσκομιζόμενα έγγραφα της τράπεζας EUROBANK από τα οποία προκύπτει η εκ μέρους του ήδη χρηματοδότηση με σύναψη σύμβασης κεφαλαίου κίνησης ποσού 25.000 ευρώ και η λήψη επαγγελματικού δανείου που εκταμιεύτηκε την 8-6-2015 ποσού 49.979,22 ευρώ εκ των οποίων απομένει άληκτο κεφάλαιο 14.673,58 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων και υπολειπόμενη διάρκεια 14 μηνών. Συγκεκριμένα, με τον πρώτο ειδικότερο ισχυρισμό του επικαλείται ότι παραδεκτώς προσκόμισε την παραπάνω βεβαίωση της EUROBANK, η οποία έπρεπε και να ληφθεί υπόψη. Περαιτέρω, με τον δεύτερο ειδικότερο ισχυρισμό του επικαλείται ότι μπορούσε να αποδείξει την πιστοληπτική του ικανότητα εξαρχής με κάθε έγγραφο, η τυχόν δε απόρριψη εγγράφων όφειλε να είναι αιτιολογημένη και συνεπώς ότι η πλήρωση του όρου περί πιστοληπτικής ικανότητας ήταν εξαρχής προαποδεδειγμένη. Η δε αναθέτουσα με τις από 11-7-2018 Απόψεις της ενώπιον της ΑΕΠΠ αναφέρει ότι *«η Βεβαίωση Πιστοληπτικής Ικανότητας της Εθνικής Τράπεζας που υποβλήθηκε από την εταιρεία «...» αντίκειται στους όρους της 01/2018 Διακήρυξης. Συγκεκριμένα στο άρθρο 9 παρ. Β της Διακήρυξης ζητείται «Βεβαίωση αναγνωρισμένου πιστωτικού ιδρύματος για την πιστοληπτική ικανότητα της Ο Υποψήφιος Ανάδοχος θα έπρεπε να διαθέτει πιστοληπτική ικανότητα τουλάχιστον ίση με το 100% του προϋπολογισμού αθροιστικά, χωρίς τον ΦΠΑ», ήτοι 79.032,25€. Στην βεβαίωση που προσκόμισε η εταιρία αναφέρεται ότι «σε περίπτωση που η εταιρία αναδειχθεί ανάδοχος του ανωτέρω έργου και εφόσον υποβληθεί αίτημα για χρηματοδότηση, η Τράπεζα προτίθεται να εξετάσει με βάσει τα εκάστοτε τραπεζική κριτήρια... δέσμευση ικανοποίησεως του», χωρίς όμως να υφίσταται σαφής διατύπωση από την Τράπεζα για το ακριβές ποσό της πιστοληπτικής ικανότητας, της εν λόγω εταιρείας. Επιπρόσθετα, σε συνέχεια του εγγράφου της επιτροπής (σχετικό 10), η εταιρεία προσκόμισε συμπληρωματικό έγγραφο από την Εθνική Τράπεζα από το οποίο προκύπτει ποσό μικρότερο του 100% του προϋπολογισμού της Διακήρυξης καθώς και*

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

νέο έγγραφο Τραπεζικής Ενημερότητας από άλλο πιστωτικό ίδρυμα (Τράπεζα Eurobank), από το οποίο προκύπτουν οι Δάνειες υποχρεώσεις της εταιρείας και όχι η πιστοληπτική της ικανότητα. Τέλος, στην προδικαστική προσφυγή, μνημονεύονται διατάξεις (Προεδρικό Διάταγμα 60/2007), οι οποίες έχουν καταργηθεί.»

3. Επειδή, η Προσφυγή αφορά διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης προμήθειας αγαθών κάτω των ορίων, υπάγεται δε βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης, ως και του χρόνου δημοσίευσης στο ΚΗΜΔΗΣ, στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, η Προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως κατά το αρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (α) (χρόνος κοινοποίησης της προσβαλλόμενης 4-7-2018 και χρόνος άσκησης της προσφυγής η 11-7-2018), ενώ η προσφυγή νομίμως υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της Προσφυγής, αφού η προσφορά του απεκλείσθη και και συνεπώς προδήλως ευνοείται από την κατά το αντίστοιχο μέρος ακύρωσή της. Επομένως, η Προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή όσον αφορά την πρώτη προσβαλλόμενη, βλ. σκ. 2, εκτελεστή πράξη, να απορριφθεί δε όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη μη εκτελεστή πράξη, και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία.

4. Επειδή (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 127 και 171/2017 και 445/2018), κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η διακήρυξη του διαγωνισμού, ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. Πράξεις VI Τμήματος ΕΛΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοδικού πλαισίου, εντός του οποίου θα

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕλΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνολολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕλΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000) Ως εκ τούτου, προσφορές που δεν πληρούν τις ανωτέρω απαιτήσεις, καθίστανται απορριπτέες, ακόμη και στις περιπτώσεις που η διακήρυξη δεν αναφέρει ρητά (κατά μείζονα δε λόγο, όταν ορίζει) ότι οι εν λόγω απαιτήσεις τάσσονται επί ποινή αποκλεισμού (ΕΑΣΤΕ 79/ 2009, πρβλ. ΕΑΣΤΕ 26/2007 κ.ά.). Το ίδιο αφορά προφανώς και τη συνδρομή κριτηρίων ποιοτικής επιλογής, οι οποίες προβλέπονται σε κάθε περίπτωση από τη διακήρυξη. Τα παραπάνω προκύπτουν και εκ της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης και την κρίση επί των προδιαγραφών και προσκομιζομένων δικαιολογητικών κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 Siac Construcrtion Ltd, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54), καθώς οι προσφορές τους θα αξιολογηθούν στα επόμενα στάδια επί τη βάση των όσων δήλωσαν, προσκόμισαν και εν τέλει ίσχυαν κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο (ήτοι αυτόν της ολοκλήρωσης χρόνου υποβολής προσφορών). Περαιτέρω (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 171, 194 και 445/2018), ισχυρισμοί κατά απόφασης της αναθέτουσας περί αποκλεισμού προσφοράς, οι οποίοι αποκλειστικώς αφορούν τη νομιμότητα, αναγκαιότητα,

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

καταλληλότητα και σκοπιμότητα όρων διακήρυξης που δεν προσβλήθηκαν εμπροθέσμως, δεν δύνανται να τύχουν παραδεκτής επίκλησης το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών ως αιτιάσεις κατά της (ερειδόμενης επί των ως άνω όρων) νομικής βάσης του αποκλεισμού, αφού δια της μη έγκαιρης προβολής τους δια προδικαστικής προσφυγής στρεφόμενης κατά της διακηρύξεως ως και της ανεπιφύλακτης συμμετοχής στον διαγωνισμό, οι μετέχοντες οικονομικοί φορείς παύουν να έχουν οιοδήποτε έννομο συμφέρον για τη μεταγενέστερη προβολή τους, λόγω και της αρχής της αυτοτέλειας των σταδίων της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης (βλ. ενδεικτικά Απόφαση ΑΕΠΠ 120/2017). Αυτή έχει ως συνέπεια της την αδυναμία της εκ των υστέρων αμφισβήτησης του κύρους των όρων διακήρυξης με την ευκαιρία προσβολής πράξεων που ανάγονται στη διεξαγωγή και τα αποτελέσματα του διαγωνισμού, άρα και του παρέμπιπτοντος ελέγχου των όρων της διακήρυξης κατά την εξέταση προσφυγής που αφορά το στάδιο της αξιολόγησης και μάλιστα, έστω και αν οι προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης αμφισβητούν τη συνταγματικότητα ρητρών της ή τη συμφωνία τους προς το ενωσιακό δίκαιο (ΣτΕ 2551/2013, 2543, 3972, 4237/2011, ΕΑ 654/2011, 2228/2010, ΟλΣτΕ 1415/2000). Τα ως άνω θεμελιώνονται στην αποδοχή από τους διαγωνιζομένους των όρων της διακήρυξης, η οποία προκύπτει από την ανεπιφύλακτη συμμετοχή τους στον διαγωνισμό και στη συνακόλουθη έλλειψη εννόμου συμφέροντος (κατ'εφαρμογή του γενικού κανόνα του άρθρου 29 του ΠΔ 18/1989).

5. Επειδή, κατά το άρ. 9 της διακήρυξης που ανεπιφύλακτα έγινε αποδεκτό από τους μετέχοντες και τον προσφεύγοντα δια της ανεπιφύλακτης συμμετοχής του στη διαδικασία και τη μη επίκαιρη προσβολή του οικείου όρου, ορίζεται ότι *“Ο υποψήφιος ανάδοχος θα πρέπει να πληροί και να τεκμηριώνει επαρκώς, επί ποινή αποκλεισμού, τις παρακάτω ελάχιστες προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό. Ο υποψήφιος ανάδοχος οφείλει να αποδείξει την ελάχιστη προϋπόθεση συμμετοχής, καταθέτοντας με την προσφορά του (εντός του φακέλου Α) των δικαιολογητικών συμμετοχής την αναλυτική παρουσίαση των κάτωθι στοιχείων τεκμηρίωσης. Οι ελάχιστες προϋποθέσεις συμμετοχής είναι: ...”* στη δε παρ. Β αυτού περί Οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας ότι *“Η οικονομική και χρηματοοικονομική*

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

επάρκεια του οικονομικού φορέα, σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν. 4412/2016 αποδεικνύεται με τα ακόλουθα δικαιολογητικά: 1. Βεβαίωση αναγνωρισμένου πιστωτικού ιδρύματος για την πιστοληπτική ικανότητα της επιχείρησης με ημερομηνία έκδοσης εντός των τελευταίων 30 ημερολογιακών ημερών προ της καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής προσφορών. Ο Υποψήφιος Ανάδοχος θα πρέπει να διαθέτει πιστοληπτική ικανότητα τουλάχιστον ίση με το 100% του προϋπολογισμού αθροιστικά, χωρίς τον ΦΠΑ.". Συνεπώς, οι προσφέροντες ήδη με την προσφορά τους έπρεπε να προσκομίσουν έγγραφο πιστωτικού ιδρύματος από το οποίο να προκύπτει ήδη κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς τους πιστοληπτική ικανότητα, δηλαδή αποδεδειγμένη, βέβαιη και συντρέχουσα ικανότητα λήψης χρηματοδότησης ποσού τουλάχιστον 79.032,25 ευρώ (η άνευ ΦΠΑ αξία της διαδικασίας) είτε με αναφορά του ποσού αυτού στην οικεία βεβαίωση είτε με αναφορά στο 100% του προϋπολογισμού της διαδικασίας.

6. Επειδή, προς πλήρωση του παραπάνω όρου ο προσφεύγων υπέβαλε με την προσφορά του την από 24-4-2018 επιστολή της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, κατά την οποία η τράπεζα έχει εγκρίνει υπέρ του σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που έχει καθορίσει, όριο πιστοδότησης για χρηματοδοτήσεις κεφαλαίου κίνησης. Σε περίπτωση που ο προσφεύγων αναδειχθεί ανάδοχος του έργου και εφόσον υποβληθεί αίτημα για χρηματοδότηση, η τράπεζα δήλωσε ότι προοίθεται να το εξετάσει με βάση τα εκάστοτε τραπεζικά κριτήρια, τους ισχύοντες νομισματοπιστωτικούς κανόνες, την οικονομική κατάσταση και τις προοπτικές του προσφεύγοντος κατά τον χρόνο υποβολής του αιτήματος χωρίς να αναλαμβάνει η τράπεζα με την από 24-4-2018 δήλωσή της οποιαδήποτε δέσμευση ικανοποίησης του όποιου τυχόν αιτήματός του προσφεύγοντος. Η παραπάνω επιστολή προφανώς ήταν ασαφής και αντιφατική αφού κανένα όριο χρηματοδότησης δεν ανέφερε, αλλά απλώς αναφέρθηκε σε κάποιο όριο πιστοδότησης, το οποίο περαιτέρω έστω και αόριστο, εξαρτούσε από την αόριστη μελλοντική πλήρωση αγνώστων κατά το παρόν παραμέτρων, με αποτέλεσμα και η ίδια η πιστοδότηση να είναι όχι μόνο αόριστη κατά το ποσό, αλλά και αβέβαιη, και τούτο παρότι κατά τον ως άνω σαφή όρο της διακήρυξης είχε τεθεί η απόδειξη του παραπάνω προσόντος δια σαφούς οικείας βεβαίωσης με σαφές οικείο

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

ποσό ως δικαιολογητικό της ίδιας της προσφοράς επί ποινή αποκλεισμού αυτής. Με το δε κοινοποιηθέν από 21-5-2018 πρακτικό Επιτροπής Διαγωνισμού της 4-5-2018, ο προσφεύγων κλήθηκε εκτός των άλλων να *“Προσκομίσει συμπληρωματική βεβαίωση πιστοληπτικού ιδρύματος στην οποία να αναφέρεται ρητά το ύψος της πιστοληπτικής ικανότητας που διαθέτει ο υποήφιος ανάδοχος ή εάν η πιστοληπτική ικανότητα είναι τουλάχιστον ίση με το 100% του προϋπολογισμού αθροιστικά, χωρίς τον ΦΠΑ”*. Αλυσιτελώς δε ο προσφεύγων επικαλείται το άρ. 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, ήτοι το άρ. 80 παρ. 4 Ν. 4412/2016 περί του ότι *«Η οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια του οικονομικού φορέα μπορεί, κατά κανόνα, να αποδεικνύεται με ένα ή περισσότερα από τα δικαιολογητικά που αναφέρονται στο Μέρος Ι του Παραρτήματος ΧΙΙ του Προσαρτήματος Α'. Εάν ο οικονομικός φορέας, για βάσιμο λόγο, δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που ζητεί η αναθέτουσα αρχή, μπορεί να αποδεικνύει την οικονομική και χρηματοοικονομική του επάρκεια με οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, το οποίο η αναθέτουσα αρχή κρίνει κατάλληλο.»*. Κατά το δε άρ. 80 παρ. 4 Ν. 4412/2016 (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 473/2018), τα εναλλακτικά έγγραφα επιτρέπεται να προσκομιστούν για την απόδειξη του ότι όντως πληρούνται τα κριτήρια επιλογής περί τη χρηματοοικονομική και οικονομική επάρκεια, όταν τα καταρχήν ζητούμενα για την απόδειξη πληρώσεώς τους δικαιολογητικά δεν είναι δυνατόν, για λόγο μη αναγόμενο σε υπαιτιότητα του προσφέροντος, να προσκομιστούν. Άρα, η παραπάνω διάταξη προϋποθέτει ότι ο οικονομικός φορέας πληροί τα ζητούμενα κριτήρια και απλώς δεν έχει τη δυνατότητα να προσκομίσει τα δικαιολογητικά αποδείξεώς της πλήρωσης αυτής, που σε κάθε περίπτωση πρέπει να συντρέχει (αυτή η περίπτωση δύναται να συντρέχει επί παραδείγματι, αν τυχόν ζητείται κύκλος εργασιών, αλλά δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί οι περίοδοι των οικείων δηλώσεων, αν ζητούνται αποσπάσματα δημοσιευμένων ισολογισμών, οι οποίοι υφίστανται αλλά δεν έχει εισέτι ολοκληρωθεί διαδικαστικά η δημοσίευσή τους και εν γένει σε περιπτώσεις όπου τα ζητούμενα από τη διακήρυξη να μεν συντρέχουν, αλλά είναι αδύνατη η προσκόμιση του μέσου απόδειξης και μόνο). Αντίθετα, η παραπάνω διάταξη δεν θεσπίζει ελευθερία των προσφερόντων, εφόσον δεν πληρούν κριτήριο επιλογής, να προσκομίζουν οι ίδιοι ή να επικαλούνται κατά

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

το δοκούν έτερα οικονομικά στοιχεία τους, που δεν προβλέπονται από τη διακήρυξη, για την εκ μέρους τους πλήρωση των κριτηρίων οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και ούτως μόνοι τους να ιδρύουν νέα κριτήρια επιλογής πέραν και σε αντικατάσταση των οριζομένων στη διακήρυξη, προκειμένου να τα πληρούν. Ούτε η παραπάνω διάταξη έχει την έννοια ότι οι προσφέροντες δύνανται να εκφεύγουν των υποχρεώσεων απόδειξης των απαιτούμενων προσόντων τους δια ασχέτων εγγράφων ή ασαφών δηλώσεων και δικαιολογητικών που δεν αποδεικνύουν τη συνδρομή των οικείων προσόντων, αλλά ότι υπό συγκεκριμένες συνθήκες δικαιολογημένου λόγου έχουν τη δυνατότητα να προσκομίζουν έγγραφα με ισοδύναμο με τα ζητούμενα από τη διακήρυξη, πάντως βέβαιο, πλήρες και σαφές αποδεικτικό αποτέλεσμα, στοιχεία που ουδόλως συνέτρεχαν εν προκειμένω. Εν προκειμένω δε ο προσφεύγων ούτως ή άλλως με κανένα έγγραφο του εξαρχής δεν απέδειξε την πλήρωση της προϋπόθεσης περί πιστοληπτικής ικανότητας ύψους 100% του άνευ ΦΠΑ προϋπολογισμού, ασχέτως του ότι ουδένα προς τούτο λόγο επικαλέστηκε, ουδεμία οικεία αδυναμία και χωρίς να προσκομίσει κανένα σχετικό έγγραφο που πάντως δυνατό να αποδείξει τη συνδρομή του οικείου ειδικότερου κριτηρίου επιλογής, αντίθετα δε προσκόμισε ένα ασαφές έγγραφο και μάλιστα κλήθηκε για να άρει την ασάφειά του. Συνεπώς, είναι σε κάθε περίπτωση απορριπτέος ο δεύτερος ειδικότερος ισχυρισμός του.

7. Επειδή (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 177/2018), οι όροι του διαγωνισμού, που τίθενται ως όροι επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη, όπως και τα οικεία δικαιολογητικά και ζητούμενα έγγραφα εξάλλου, πρέπει να συντρέχουν και όποτε ζητείται τούτο, να δηλώνονται και να προσκομίζονται από τους προσφέροντες, με την υποβολή της προσφοράς τους και σε κάθε περίπτωση κατά τον χρόνο περαίωσης της διαδικασίας παραλαβής προσφορών και η διάγνωση της κατά τον χρόνο εκείνο ελλείψεώς τους συνεπάγεται δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη προσφορά (ΣΤΕ 743/2000), ενώ δεν είναι δυνατό εκ των υστέρων να προσκομιστούν νέα κρίσιμα κατά τη Διακήρυξη στοιχεία (ΣΤΕ 436/2002), όπως και δεν είναι δυνατή η λήψη υπόψη κατά τη διαδικασία ανάθεσης, τυχόν υποκειμενικών ή προσωπικών στοιχείων συγκεκριμένου

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

προσφέροντος ή ερμηνειών της διακήρυξης, προς απαλλαγή του από απαίτηση που θέσπισε η διακήρυξη, καθώς έτσι θα παραβιαζόταν η αρχή της τυπικότητας του διαγωνισμού και ασφάλειας αυτού, εκθέτοντας την αξιολόγηση κατακυρωτική κρίση σε υποκειμενικά στοιχεία, αυθαίρετες κρίσεις, ως και τυχαία, μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα. Τα παραπάνω προκύπτουν και εκ της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης και την κρίση επί των προδιαγραφών κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 Siac Construcrtion Ltd, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54), καθώς οι προσφορές τους θα αξιολογηθούν στα επόμενα στάδια επί τη βάση των όσων δήλωσαν, προσκόμισαν και εν τέλει ίσχυαν κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο (ήτοι αυτόν της ολοκλήρωσης χρόνου υποβολής προσφορών. Ούτως, ουσιώδης έλλειψη της προσφοράς ενός μετέχοντος και δη επί στοιχείου ζητούμενου επί ποινή αποκλεισμού, δεν είναι δυνατόν να καλυφθεί με ετεροχρονισμένες, το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης και μετά από αποκλεισμό τους λόγω ακριβώς της έλλειψης, αμφισβητήσεων περί της σκοπιμότητας του οικείου όρου στη δική τους περίπτωση, όπως το ότι δεν οφείλουν να προσκομίσουν έγγραφα κατασκευαστή για προϊόν που προσφέρουν, διότι συνιστούν συνδεδεμένη με αυτόν επιχείρηση. Τούτο, για τον προφανή λόγο ότι μια τέτοια κρίση του αναθέτοντος, θα εξίσωνε αδικαιολόγητα τον ορθώς μετέχοντα και πληρούντα τους όρους της διακήρυξης με αυτόν που τους παραβίασε, κατά παράβαση όχι μόνο της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αλλά πρωτίστως του ανόθευτου ανταγωνισμού. Ούτε μπορεί να εκληφθεί μια τέτοια ουσιώδης μάλιστα έλλειψη, ως αναπληρωθείσα με το πρώτον μεταγενέστερη της υποβολής της προσφοράς, επίκληση είτε της έλλειψης εξαρχής χρείας της οικείας απαίτησης ή της μη επελεύσεως βλάβης από τη μη τήρηση του όρου, όπως όταν οι ισχυρισμοί αυτοί προβάλλονται κατά το στάδιο εξέτασης προδικαστικής προσφυγής περί τον αποκλεισμό του προσφέροντος από τον τυχόν παρεμβαίνοντα διαγωνιζόμενο που υπέπεσε στην ουσιώδη έλλειψη ή την αναθέτουσα δια των

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

Απόψεών της. Η δε τυχόν επέλευση ή μη βλάβης από τη μη τήρηση των οριζόμενων από τη διακήρυξη απαιτήσεων της τεχνικής προσφοράς, ακόμη και αν συντρέχει όντως (ζήτημα, εξάλλου, μη εξεταστέο από την ΑΕΠΠ κατά το στάδιο εξέτασης προσφυγής κατά πράξης της αξιολόγησης, βλ. και αμέσως παρακάτω), καίτοι η διακήρυξη τα απαιτούσε ρητώς, προβάλλονται αλυσιτελώς, καθώς δεν είναι δυνατό η εκ μέρους των διαγωνιζομένων τήρηση των όρων της διακήρυξης να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια αυτών περί του να κρίνουν οι ίδιοι τη χρεία κάποιου απαιτούμενου στοιχείου ή τη σκοπιμότητα όρου της διακήρυξης ή περί του πως μπορούν να επιφέρουν με άλλα μέσα, από τα προβλεπόμενα στη διακήρυξη, τυχόν ισοδύναμο αποδεικτικό αποτέλεσμα. Σε αντίθετη δε περίπτωση, αν δηλαδή η ΑΕΠΠ δύνατο να αποδέχεται και να αξιολογεί δια της εκάστοτε προσφυγής ή παρεμβάσεως το πρώτον προβαλλόμενες και προσκομιζόμενες πληροφορίες, δικαιολογητικά και έγγραφα που ο προσφεύγων παρέλειψε να υποβάλει και να αναφέρει με την προσφορά του καίτοι υποχρεούτο προς τούτο κατά τη διακήρυξη και τον νόμο ή να αξιολογεί κατά τη διάγνωση ουσιωδών ελλείψεων της προσφοράς τη σκοπιμότητα τήρησης των αποδεικτικών τύπων και την ίδια την ανά περίπτωση καταλληλότητα του προϊόντος, όχι μόνο θα προέκυπτε μια αδικαιολόγητη ευμενής μεταχείριση και διάκριση υπέρ του προσφέροντος και δη υπό τη μορφή μιας ανεξέλεγκτης «δεύτερης ευκαιρίας» ή εκ του αποτελέσματος απαλλαγής από τους όρους της διακήρυξης, κάτι που ούτε ο νόμος ούτε η διακήρυξη καθιερώνουν, και επομένως κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ισότητας, διαφάνειας και τυπικότητας εις βάρος των τηρούντων τους όρους της διακήρυξης λοιπών συμμετεχόντων (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 208/2017). Πολλώ δε μάλλον, που δεν παρέχεται από το άρ. 102 ή το άρ. 310 Ν. 4412/2016 ούτως ή άλλως πρόβλεψη παροχής δυνατότητας διευκρινίσεων για την άρση ουσιώδους έλλειψης της προσφοράς και ζητούμενου επί ποινή αποκλεισμού στοιχείου. Συνεπώς τυχόν διαφορετική αντιμετώπιση και, ούτως, ανοχή παραλείψεως δήλωσης στοιχείων (που προβλέπονται ως επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη) από κάποιον οικονομικό φορέα θα συνιστούσε υπέρ του ευμενή διάκριση και αδικαιολόγητη και άνιση ευνοϊκή μεταχείριση του (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 133/2017).

8. Επειδή, η προσκόμιση στο πλαίσιο διευκρινίσεων εγγράφων που

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

αποδεικνύουν πλήρωση όρου της συμμετοχής, τα οποία έπρεπε να έχουν προσκομιστεί ήδη με την προσφορά, τελεί υπό το όριο των παρ. 2 και 3 του άρ. 102 Ν. 4412/2016, κατά το οποίο δεν επιτρέπεται η όποια συμπλήρωση ή διευκρίνιση να έχει ως συνέπεια την το πρώτον υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης και προς την το πρώτον απόδειξη προσόντων που θα έπρεπε ήδη να έχουν αποδειχθεί με την προσφορά, αλλά εκτείνεται μόνο στη διευκρίνιση συμπλήρωση, έστω και με νέα έγγραφα, εγγράφων που έχουν ήδη υποβληθεί, όπως και δεν επιτρέπεται η δια των διευκρινίσεων μεταβολή της προσφοράς, άρα και η το πρώτον απόδειξη προσόντων που έπρεπε να έχουν αποδειχθεί και δεν πρέπει να προσδίδεται κατ' εύνοια και κατά παράβαση της ίσης μεταχείρισης αθέμιτο πλεονέκτημα σε προσφέροντα έναντι των ανταγωνιστών του. Συνεπώς, και μεν δυνατό ο νυν προσφεύγων παραδεκτώς να προσκομίσει έστω και έτερο έγγραφο προς απόδειξη ότι η ήδη προσκομισθείσα με την προσφορά του βεβαίωση της Εθνικής Τράπεζας αναφερόταν σε πιστοληπτική ικανότητα βεβαία και συγκεκριμένου ποσού. Δεν δυνατό όμως να προσκομίσει νέα βεβαίωση έτερης τράπεζας, όπως δηλαδή συνέβη, προκειμένου με αυτήν να συμπληρώσει το όποιο ποσό απολειπόταν προς πλήρωση του οικείου όρου σε συνδυασμό με την αρχική ή τη μεταγενεστέρως διευκρινισθείσα βεβαίωση της Εθνικής Τράπεζας. Πολλώ δε μάλλον τούτο να λάβει χώρα με νέο έγγραφο που εκδόθηκε κατόπιν της υποβολής της προσφοράς και δη κατόπιν και της κλήσης του για διευκρινίσεις, με αποτέλεσμα να απολαμβάνει ο προσφεύγων τη δυνατότητα της το πρώτον απόκτησης των προσόντων της διακήρυξης εν μέσω της αξιολόγησης ή της το πρώτον υποβολής πλήρους προσφοράς. Συγκεκριμένα μάλιστα ο προσφεύγων προς συμπλήρωση των ανωτέρω προσκόμισε και έγγραφο του έτερου τραπεζικού ιδρύματος EUROBANK της 24-5-2018, ενώ σημειωτέον ο καταληκτικός χρόνος υποβολής προσφορών ήταν η 30-4-2018, ημέρα κατά την οποία ο προσφεύγων υπέβαλε την προσφορά του. Δηλαδή, το παραπάνω έγγραφο εκδόθηκε το πρώτον μετά τη λήξη υποβολής προσφορών και την υποβολή προσφοράς από τον προσφεύγοντα, ως και μετά την κοινοποίηση σε αυτόν, από 21-5-2018, της κλήσης της αναθέτουσας προς υποβολή διευκρινίσεων, κατά παράβαση του άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016 κατά το οποίο τα προσόντα

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

συμμετοχής σε διαγωνισμό πρέπει ήδη να συντρέχουν κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς και συνεπώς και οι όποιες διευκρινίσεις πρέπει να ανατρέχουν σε στοιχεία προ της υποβολής της. Άρα και για όλους τους ανωτέρω λόγους, η εν προκειμένω υποβληθείσα διευκρίνιση εκφεύγει των παραδεκτών κατ' άρ. 102 παρ. 4 Ν. 4412/2016 ορίων των διευκρινίσεων αφού συνίσταται στην την το πρώτον προσκόμιση νέων εγγράφων όχι προς αποσαφήνιση ή συμπλήρωση ήδη προσκομισθέντων, αλλά προς το πρώτον πλήρωση όρου συμμετοχής, ήτοι της πιστοληπτικής ικανότητας που το πρώτον έπρεπε να καλύπτεται κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς και να αποδεικνύεται δι' αυτής. Και τούτο διότι δεν αρκείται σε προσκόμιση συμπληρωματικού εγγράφου του ίδιου τραπεζικού ιδρύματος του οποίου η δήλωση ήδη προσκομίσθηκε με την προσφορά, απλώς και μόνο προς αποσαφήνιση του βεβαίου της πιστοδότησης και του ύψους αυτής, αντικείμενο που εξαντλεί το περιεχόμενο των κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 διευκρινίσεων, αλλά περιλαμβάνει και την προσκόμιση αντιστοίχων εγγράφων έτερου πιστωτικού ιδρύματος, ήτοι όχι αποκλειστικά της Εθνικής Τράπεζας, αλλά και οιοδήποτε τρίτου πιστωτικού οργανισμού, προς το πρώτον αφ' εαυτών ή συνδυαστικώς μεταξύ αυτών απόδειξης της απαιτούμενης πιστοληπτικής ικανότητας. Εξάλλου, και ο αντίστοιχος όρος της σελ. 21 της διακήρυξης περί διευκρινίσεων αναφέρεται σε διευκρίνιση της ήδη υποβληθείσας προσφοράς, δηλαδή των στοιχείων αυτής και όχι για την το πρώτον απόδειξη πλήρωσης των προσόντων που έπρεπε ήδη να έχουν αποδειχθεί ή να έχει κατατεθεί το σύνολο των εγγράφων που τα αφορούν και περαιτέρω να υπολείπεται τυχόν αποσαφήνιση επιμέρους ασαφειών και ελλείψεων τους (των ήδη υποβληθέντων εγγράφων). Τα δε σημεία 2 και 3 της σελ. 22 της διακήρυξης ρητά αναφέρονται σε διευκρίνιση και συμπλήρωση αποκλειστικώς εγγράφων που έχουν ήδη υποβληθεί. Επομένως, μη νομίμως υπεβλήθη το οικείο έγγραφο της EUROBANK και ορθώς, εν τέλει, δεν ελήφθη υπόψη από το τελικό 2^ο Πρακτικό της Επιτροπής Διαγωνισμού που επικυρώθηκε δια της προσβαλλομένης και συνεπώς ο πρώτος ως άνω ειδικότερος ισχυρισμός της προσφυγής, ήτοι ότι μη νομίμως δεν ελήφθη το έγγραφο αυτό υπόψη είναι απορριπτέος.

9. Επειδή, όμως, πέραν των όσων κρίθηκαν στις ως άνω σκ. 4-8, ο

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

παραπάνω πρώτος ως και ο δεύτερος ειδικότερος ισχυρισμός της προσφυγής είναι απορριπτέοι συντρεχόντως, σωρευτικώς και σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν λαμβανόταν υπόψη το από 24-5-2018 έγγραφο της EUROBANK που υπέβαλε με τις διευκρινίσεις του και μάλιστα κατά συνδυασμό με το κατόπιν διευκρινίσεως έτερο έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας και τούτο ειδικότερα κατά τα εξής.

10. Επειδή, ο προσφεύγων απάντησε με τις από 30-5-2018 διευκρινίσεις του, δια των οποίων μεταξύ άλλων υπέβαλε πρώτον νέο, ήτοι το πρώτον προσκομιζόμενο έγγραφο, και πάλι της 24-4-2018 της Εθνικής Τράπεζας, με το ίδιο ακριβώς περιεχόμενο με το προηγουμένως προσκομισθέν, αλλά με μόνη διαφορά, ότι συμπληρώθηκε μετά την αναφορά στο όριο πιστοδότησης για χρηματοδοτήσεις κεφαλαίου κίνησης το ποσό των 50.000 ευρώ, ενώ όμως παρέμεινε το υπόλοιπο κείμενο κατά το οποίο, η τράπεζα δηλώνει ότι όποτε υποβληθεί αίτημα χρηματοδότησης θα το εξετάσει με βάση τα εκάστοτε κριτήρια και κανόνες, την οικονομική κατάσταση του προσφεύγοντος και τις προοπτικές του κατά τον χρόνο υποβολής του όποιου αιτήματος και χωρίς να αναλαμβάνεται από την τράπεζα δια της δηλώσεως αυτής οποιαδήποτε δέσμευση ικανοποίησης του αιτήματος αυτού. Σημειωτέον δε, ότι η ίδια τράπεζα, δηλαδή η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, παρείχε την από 24-4-2018, δηλαδή της ίδιας ημερομηνίας με τις δύο προσκομισθείσες από τον προσφεύγοντα δηλώσεις, βεβαίωση προς τον έτερο διαγωνιζόμενο, με σαφή αναφορά ότι έχει εγκρίνει υπέρ του τελευταίου ενιαίο όριο πιστοδότησης ποσού μεγαλύτερου του 100% του προϋπολογισμού της οικείας διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, χωρίς καμία αναφορά σε μελλοντική εξέταση της όποιας έγκρισης από οποιοσδήποτε μελλοντικές και αόριστες συνθήκες, όρους και στοιχεία και χωρίς καμία αναφορά σε μη δέσμευση της τράπεζας περί έγκρισης του όποιου μελλοντικού αιτήματος. Σε κάθε περίπτωση, ούτε με τη δεύτερη αυτή προσκομισθείσα από τον προσφεύγοντα στο πλαίσιο των διευκρινίσεων που παρείχε δήλωση της Εθνικής Τράπεζας, προκύπτει και δη με σαφήνεια ότι έχει εγκριθεί η πιστοδότησή του, αλλά αντίθετα και από το δεύτερο έγγραφο προκύπτει ότι η όποια χρηματοδότηση είναι μελλοντική, αβέβαιη και αγνώστου εγκρίσεως. Όμως, ακόμη και αν λαμβανόταν υπόψη η παραπάνω

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

δεύτερη επιστολή της Εθνικής Τράπεζας ως παρέχουσα και αποδεικνύουσα πιστοληπτική ικανότητα 50.000 ευρώ και πάλι ο προσφεύγων δεν επιτυγχάνει την απόδειξη τέτοιας πιστοληπτικής ικανότητας που ανέρχεται στην εκτιμώμενη άνευ ΦΠΑ αξία της προκείμενης διαδικασίας ήτοι 79.032,25 ευρώ. Ο δε προσφεύγων προς συμπλήρωση των ανωτέρω προσκόμισε και έγγραφο του έτερου τραπεζικού ιδρύματος EUROBANK της 24-5-2018. Ανεξαρτήτως του ότι το έγγραφο αυτό ανατρέχει σε χρόνο μεσούσης της αξιολόγησης και εκδοθέν κατόπιν της κλήσης για διευκρινίσεις, και πάλι δια του ως άνω εγγράφου, ο προσφεύγων δεν δύναται να αποδείξει πλήρωση του οικείου κριτηρίου επιλογής. Και τούτο, διότι ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι δύνατο παραδεκτως να υποβάλει όχι απλώς διαφορετικά και το πρώτον προσκομιζόμενα έγγραφα έτερων τραπεζών, αλλά και έγγραφα καταρτισμένα μετά την υποβολή της προσφοράς του και πάλι το ως άνω έγγραφο δεν επαρκεί για την κάλυψη του οικείου όρου, δεδομένου δε και ότι η έτερη δήλωση της Εθνικής Τράπεζας, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη ως ανεπιφύλακτη, σαφής και μετά βεβαιότητας αποδεικνύουσα έγκριση χρηματοδότησης και πάλι αφορά ανώτατο ποσό χρηματοδότησης 50.000 ευρώ, με αποτέλεσμα το υπολειπόμενο προς απόδειξη πιστοληπτικής ικανότητας ποσό να ανέρχεται σε 29.032,25 ευρώ. Το παραπάνω όμως έγγραφο της EUROBANK αναφέρει ότι ο προσφεύγων χρηματοδοτήθηκε πρώτον με χρηματοδοτικό προϊόν κεφαλαίο κίνησης ανώτατου ορίου 25.000 ευρώ με υπόλοιπο 151,11 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων. Ακόμη και αν το ποσό αυτό στο σύνολό του προστεθεί με τις 50.000 ευρώ και πάλι απομένει υπόλοιπο ακάλυπτης απαιτούμενης χρηματοδότησης 4.032,25 ευρώ. Δεύτερον, το παραπάνω έγγραφο αναφέρει ότι ο προσφεύγων έλαβε επαγγελματικό δάνειο ποσού 49.979,22 ευρώ με ημερομηνία εκταμίευσης την 8-6-2015 και άληκτο προς εξόφληση κεφάλαιο 14.673,58 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων και υπολειπόμενη διάρκεια 14 μήνες. Το δεύτερο όμως παραπάνω στοιχείο καμία πιστοληπτική και χρηματοδοτική ικανότητα δεν αποδεικνύει σε αντίθεση με όσα αβάσιμα επικαλείται ο προσφεύγων. Και τούτο διότι αναφέρεται σε ένα ήδη ληφθέν προ τριετίας δάνειο που ήδη εκταμιεύθηκε από τον προσφεύγοντα και το οποίο οφείλει προς εξόφληση και εξοφλεί τμηματικά. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο προσφεύγων έχει πιστοληπτική

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

ικανότητα, ήτοι αποδεδειγμένη και συντρέχουσα ικανότητα λήψης κατά τον παρόντα χρόνο νέων χρηματοδοτήσεων συγκεκριμένου ποσού, δηλαδή χρηματοδοτήσεις εγκριθείσες και μη εκταμιευθείσες, αλλά ότι κάποτε στο παρελθόν έλαβε μέσω δανείου μια χρηματοδότηση και κατά το παρόν είναι απλώς οφειλέτης του παραπάνω δανείου κατά το μέρος του αλήκτου κεφαλαίου του πλέον τόκων και εξόδων. Η δε ιδιότητα του οφειλέτη βάσει παλαιού δανείου ουδόλως σημαίνει κατά τον παρόντα χρόνο «χρηματοδότηση» και «πιστοληπτική» ικανότητα του ποσού του παλαιού δανείου ή του αλήκτου κεφαλαίου του, αφού το τελευταίο είναι απλώς το ποσό που βάσει της δανειακής σύμβασης εκταμιεύθηκε κάποτε στο παρελθόν και ο οφειλέτης πλέον υποχρεούται να επιστρέψει. Συνεπώς, η αποδειχθείσα πιστοληπτική ικανότητα του προσφεύγοντος ακόμη και μετά τις διευκρινίσεις που υπέβαλε σε καμία περίπτωση και υπό οιαδήποτε εκδοχή δεν υπερβαίνει τις 75.000 ευρώ και κατ' αποτέλεσμα υπολείπεται του άνευ ΦΠΑ προϋπολογισμού της διακήρυξης, δηλαδή των 79.032,25 ευρώ. Είναι δε όλως άσχετο ότι ο προϋπολογισμός αναλύεται στη διακήρυξη σε 2 μέρη ήτοι προμήθεια και συντήρηση, καθώς το στοιχείο αυτό παρατίθεται προς εξήγηση των πιστώσεων που στηρίζουν τον ένα και μόνο προϋπολογισμό, αφού εξάλλου ο διαγωνισμός δεν διενεργείται σε τμήματα, αλλά ενιαία και για την προμήθεια και για τη συντήρηση, η δε οικονομική και τεχνική προσφορά πρέπει να αφορά αμφότερα τα μέρη και η μόνη λαμβανόμενη υπόψη για την κατακύρωση τιμή είναι αυτή του αθροίσματος της τιμής των 2 μερών, δηλαδή η συνολική τιμή που προσφέρουν οι προσφέροντες για αμφότερα τα μέρη, βλ. και σελ. 60 και 66 της διακήρυξης, άρ. 1 και άρ. 2 παρ. 1 Κεφ. Β' «ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ», ενώ και ο όρος του άρ. 9 παρ. Β.1 αναφέρεται σε πιστοληπτική ικανότητα ίση με το 100% του άνευ ΦΠΑ προϋπολογισμού αθροιστικά, άρα για το σύνολο της αξίας της διαδικασίας που διενεργείται σε ένα και μόνο τμήμα με υποχρέωση ενιαίας προσφοράς για κάθε ζητούμενο και μέρος του φυσικού αντικείμενου. Άρα, ακόμη και ασχέτως των κριθέντων στις σκ. 4-8, ο προσφεύγων λαμβανομένου υπόψη κάθε εγγράφου που υπέβαλε προς απόδειξη της πιστοληπτικής του ικανότητας, αυτοτελώς και συνδυαστικά, πριν και μετά την κλήση για διευκρινίσεις, ανεξαρτήτως χρόνου εκδόσεως αυτών, ανεξαρτήτως του ότι δια

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

του εγγράφου της EUROBANK δεν διευκρινίσθηκε το έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας που είχε ήδη υποβληθεί με την προσφορά, αλλά επιχειρήθηκε η το πρώτον απόδειξη πλήρωσης του προσόντος, και υπό κάθε εκδοχή ακόμη και την πλέον ευνοϊκή προς αυτόν, και πάλι δεν δύναται να αποδείξει την απαιτούμενη πιστοληπτική ικανότητα ποσού τουλάχιστον 79.032,25 ευρώ και συνεπώς, ο μόνος λόγος της προσφυγής του κατά το σύνολο των αιτιάσεων και των ισχυρισμών αυτού, είναι ούτως ή άλλως αλυσιτελής. Πολλώ δε μάλλον, τα ανωτέρω ισχύουν δεδομένου ότι κατά το σημείο 3 της σελ. 22 της διακήρυξης ρητά προβλέπεται ότι *«Κάθε έλλειψη ή ανακρίβεια δικαιολογητικών που θα διαπιστωθεί μετά από τις συμπληρώσεις και αποσαφηνίσεις επί νομίμως υποβληθέντων δικαιολογητικών στην Επιτροπή Διενέργειας και Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, θα συνεπάγεται τον αποκλεισμό του διαγωνιζομένου εκείνου, του οποίου τα δικαιολογητικά βρέθηκαν ελλιπή ή ανακριβή.»*, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η εκ νέου παροχή διευκρινίσεων, πολλώ δε μάλλον η προσκόμιση νέων περαιτέρω εγγράφων ακόμη και για την άρση της όποιας εναπομείνασας ακόμη και τώρα, ήτοι μετά από παροχή διευκρινίσεων ασάφειας, πολλώ δε μάλλον όπως εν προκειμένω, για την άρση σαφούς αποτυχίας απόδειξης πλήρωσης κριτηρίου επιλογής που έπρεπε κατά σαφή όρο επί ποινή αποκλεισμού να έχει ήδη αποδειχθεί με την υποβολή της προσφοράς και συνεπώς σε κάθε περίπτωση η προσφορά του προσφεύγοντος όντως κατέστη απορριπτή.

11. Επειδή, κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί για κάθε έναν εκ των ως άνω λόγων αυτοτελώς και σωρευτικώς, η Προδικαστική Προσφυγή.

12. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη πρέπει να οριστεί η κατάπτωση του παραβόλου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Αριθμός Απόφασης: 547/2018

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 11 Ιουλίου 2018 και εκδόθηκε την 12 Ιουλίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ